

INSTITUTUL DE CERCETARI SI PROIECTARI MINIERE PENTRU SUBSTANTE NEMETALIFERE
CLUBUL DE SPEOLOGIE CEPROMIN CLUJ - NAPOCA

G

cercetare, explorare

A

actualitatea speo

B

recenzii, editorial

S

tiintă

T

tehnică

cluj - napoca

anul 1983 - nr.3

anuarul clubului de speologie cepromin cluj-napoca

**1
9
8
3**

nr. 3

redactor

Radu Babos

grafica

Maria Babos

redactia

**clubul de speologie
CEPROMIN
str.Tudor Vladimirescu 15-17**

**telefon 951 - 30026
- 36016**

interior 183

peștera din ogășul adinc

GEORGE PONTA

C.S. Focul Viu București

In sectorul superior al văii Cerna, banda de calcare este străbătută de cîteva văi seci, la căror apă intră în subteran la contactul rocilor impermeabile cu calcarele. Ponorul din Ogașul Adinc a dat naștere peșterii cu același nume, care este cel mai mare activ din valea Cernei.

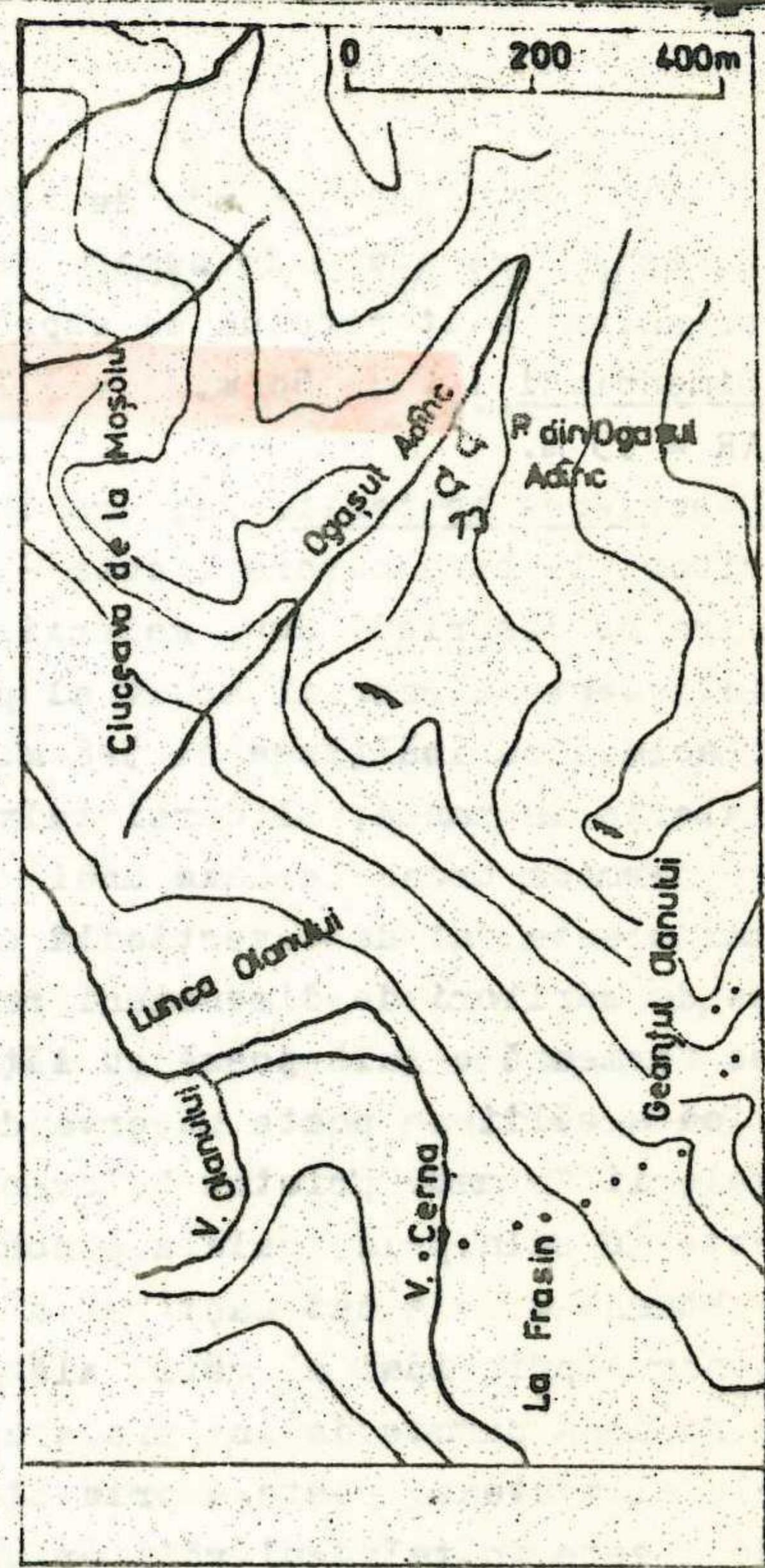
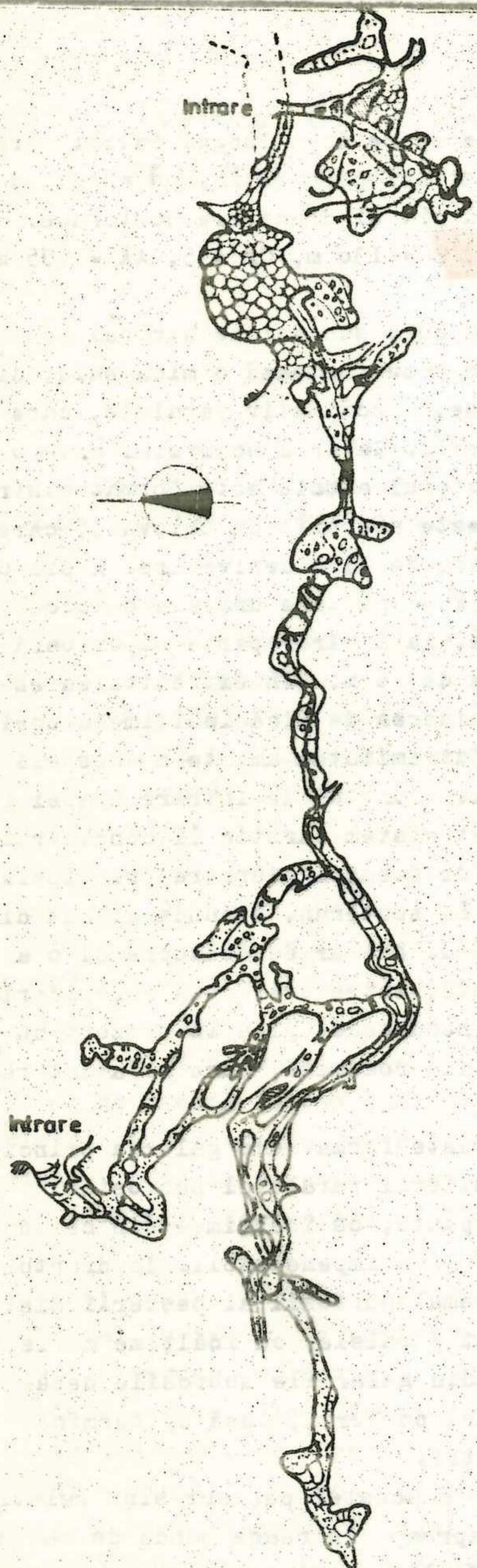
Localizare : Ogașul Adinc este o vale seacă care apare în versantul stîng al văii Cernei, vis - a vis de valea Olăului (Km. 36). La aproximativ 100 m altitudine relativă față de Cerna, în versantul stîng al Ogașului Adinc, apare prima deschidere a peșterii. La 50 m amonte se poate vedea punctul de intrare a apei în subteran prin cea de a doua deschidere, iar deasupra acesteia se observă un bloc mare de calcar străbătut de o diaclază, care formează o mică peșteră ce aparține aceluiaș sistem.

Istoric : Peștera a fost descoperită de Ioan Povară de la Institutul de Speologie " Emil Racoviță " din București, prima explorare parțială a peșterii fiind făcută în aceeași zi de Cristian Lascu și George Ponta. Cartarea sectorului activ al peșterii se face într-o scurtă deplasare în timpul Speo-sportului de la Băile Herculane, în care Sandu Bulgăr de la Institutul de Meteorologie și Hidrologie din București escaladează o cascadă activă de + 25 m denivelare. După această expediție s-a constatat că rîul subteran străbate aproape în întregime banda de calcare, denivelarea peșterii în acel moment fiind de 55 m.

In tabăra de iarnă a anului 1979, peștera este cartată integral, descoperindu-se prin decolmatare și joncțiunea cu peștera poror de către Gabriel Ionescu și Alexuță Constantin. În urma acestei joncțiuni denivelarea totală a peșterii este de - 75 m.

Geologie : In sectorul superior al văii Cerna se dezvoltă o bandă îngustă de calcare de vîrstă barremian-aptian care are o dezvoltare între ogășul Vinătorului și valea Arșasca.

Lățimea acestora este cuprinsă între 200 - 500 m. Limitele calcarului cu formațiunile înconjurătoare sunt marcate de pereti abrupti, cu creste ascuțite. În zona mediană calcarele au o intercalatie de filă prinse într-un sinclinal suspendat, flișul fiind de vîrstă senoniană.

12m
8
4
0

Peștera din Ogașul Adinc
(Valea Cerna)

Tectonic, banda de calcare apare de-a lungul faliei Cernei și este străbătută de numeroase fracturi de sprijin, pe care s-a organizat atât rețeaua de suprafață cît și drenajele subterane. Dimensiuni : L = 650 m, D = - 75 m, E = 130 m, Cr = 5, AA = 595 m, AR = 95 m.

Descrierea peșterii. Peștera începe cu o succesiune strânsă de săritori la baza cărora (cota - 17 m) se formează o mică sală, din care se desprind două galerii joase, aproximativ paralele, care interceptează cursul activ al peșterii. Galeria activului este o diaclază cu înălțimea de 5-8 m. Sectorul amonte este format dintr-o galerie în pantă, al cărei talveg este acoperit cu bolovani, care se termină brusc la baza unei cascade de 25 m denivelare. A pic-ului maxim este dat de o verticală de 6 m, după care urmează o succesiune de săritori de dimensiuni reduse, la a căror parte superioară se formează o sală joasă cu lățimea de 6 m. În extremitateaestică a sălii se poate observa deschiderea de mică înălțime a unei galerii formate printre bolovani. Extremitatea amonte a acesteia este în sala principală a pororului. Punctul de intrare a apei în subteran care a dat naștere la acest sistem carstic îl considerăm pororul principal al văii. Alături de această pierdere principală sunt două puncte de intrare a apei în subteran, secundare. Una din ele alimentează peștera prin blocul de calcar de deasupra și o a doua este în talvegul văii principale, între cele două deschideri ale peșterii, al cărei traseu este necunoscut pînă în prezent cu toate că s-a încercat și o trasare cu rodamină, care nu a dat rezultatele scontate.

Sectorul aval al peșterii este format din galeria principală activă și sistemul anexă de galieri paralele subfosile.

Galeria activă coboară în pantă, cu înălțimea din ce în ce mai mică, închizîndu-se într-un sifon impenetrabil. În dreptul acestui sifon se poate urca în sistemul subfosil al peșterii. Sistemul subfosil este format din galerii paralele, cu înălțime medie, care sunt acoperite cu argilă. Una din galeriile subfosile depășește ca extensie sifonul terminal al peșterii, însă se termină brusc în fund de sac după cîțiva metri.

Posibilități de continuare a acestei peșteri sunt relativ reduse deoarece peștera străbate aproape întreaga bandă de calcare. Lungimea totală a activului este de 125 m, dimensiune ce situează peștera din Ogașul Adinc, ca cel mai lung activ din valea Cernei.